

Ósma rocznica 46. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego

W szkole Eucharystii

Wrocławski Kościół, w Roku Eucharystii, wspominał ostatnią wizytę Jana Pawła II w 1997 roku.

Okazją do tego była 8. rocznica 46. MKE, którą uroczystie obchodzono 4 czerwca w katedrze pw. św. Jana Chrzciciela. Odprawionej z tej okazji Mszy św. przewodniczył abp Marian Gołębiowski; w koncelebrze byli między innymi bp Edward Janiak i infułat ks. Adam Drwięga, proboszcz katedry. Ołtarz otoczyło też liczne grono przedstawicieli duchowieństwa archidiecezji.

Metropolita zauważył w homilii, że osiem lat temu to właśnie Wrocław – miasto spotkania kultur i religii – był miejscem światowego dziękczynienia Bogu za umocnienie człowieka Eucharystią. „Organizm człowieka, aby żyć w tym świecie, potrzebuje pokarmu i napoju – mówił Arcybiskup. – Jego dusza natomiast, aby żyć w wieczności, potrzebuje Eucharystii – pokarmu niebieskiego”.

KL. KACPER RADZKI

Mszę św. poprzedził wykład ks. prof. Bogdana Ferdka, poświęcony teologii Eucharystii. Profesor Papieskiego Wydziału Teologicznego, nawiązując do nauczania Jana Pawła II, zwrócił uwagę na zasadnicze wymiary Eucharystii: ucztę, ofiarę, wymiar eschatologiczny i obecność. Ks. B. Ferdek zaznaczył, że to szczególne spotkanie z Chrystusem powinno oddziaływać przede

wszystkim na życie każdego kapłana. Pierwszy z wymiarów, ucztę – wskazuje na Chrystusa, który daje nam całego siebie (proegzystencja – życie „dla”). Eucharystia jest więc dla kapłanów szkołą życia dla drugiego człowieka. Ofiara natomiast, dobrze ukazuje istotę miłości. Eucharystia jako ofiara obejmuje całe życie Chrystusa, nie tylko Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie. Podob-

nie każdy kapłan powinien oddać na służbę człowiekowi całego siebie.

Eschatologiczny wymiar Eucharystii przypomina o ostatecznym spotkaniu z Chrystusem na końcu czasów. Ks. B. Ferdek podkreślił, że w życiu kapłana powinno mieć ono odzwierciedlenie w duchu ubóstwa. Zamiłowanie duchownego do gromadzenia dóbr materialnych jest więc błędzeniem. Zasadniczy wymiar Eucharystii to obecność. Prelegent przypominał za Janem Pawłem II, że w Mszy św. mamy do czynienia nie tylko ze znakiem sakramentalnym (chleb i wino), ale z realną obecnością Chrystusa. Dlatego Eucharystia jest dla kapłana szkołą obecności z ludźmi i przy ludziach.

Uroczystość rocznicy kongresu zakończyła się procesją eucharystyczną i błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem, udzielonym przez abpa M. Gołębiowskiego (na zdjęciu).

Ks. JANUSZ GORCZYCA

100-LECIE KORONACJI OBRAZU MATKI BOŻEJ POCIESZENIA

KUBA ŁUKOWSKI

Z tej okazji prełożony Prowincji Polskiej Południowej Towarzystwa Jezusowego o. Krzysztof Dyrek sprawował 5 czerwca uroczystą Eucharystię w jezuickim kościele pw. św. Klemensa Dworzaka we Wrocławiu, w którym obraz przebywa od 1974 r. Słynący łaskami wizerunek Matki Bożej Pocieszenia otrzymał korony papieskie w 1905 r. we Lwowie z rąk bł. abpa Józefa Bilczewskiego.

Homilię, poświęconą kultowi maryjnemu i jego polskiej specyfice, wygłosił o. Józef Krzemiński SJ. Po Mszy św. o. K. Dyrek dokonał aktu zawierzenia prowincji opiece Maryi. W uroczystości uczestniczyli kapłani zakonni i diecezjalni oraz liczni wierni.

Jubileuszową Mszę św. poprzedziło odsłonięcie obrazu Matki Bożej Pocieszenia

KUBA ŁUKOWSKI

Zapraszamy na pielgrzymkę

Z OKAZJI 10. ROCZNICY WROCŁAWSKIEGO GN zapraszamy na pielgrzymkę do Rzymu w terminie od 9 do 17 września. W programie są Wenecja, Padwa, Orvieto, Asyż, Monte Cassino oraz modlitwa przy grobie Jana Pawła II i spotkanie z Benedyktem XVI.

Pielgrzymka odbędzie się pod honorowym patronatem abpa Mariana Gołębiewskiego. Szczegóły na temat wyjazdu można uzyskać w Biurze Podróży „Panorama” przy ul. Trzebnickiej 66 we Wrocławiu, tel. (071) 329 22 36, 329 13 75, oraz pod naszymi telefonami redakcyjnymi.

Przed ŚDM

DIECEZJALNE SPOTKANIE grup jadących na Światowy Dzień Młodzieży do Kolonii odbędzie się 18 czerwca w parafii pw. MB Nieustającej Pomocy na Muchoborze Małym we Wrocławiu (ul. Szkocka). Organizatorzy zapraszają nie tylko osoby wyjeżdżające do Kolonii, ale wszystkich, którzy chcą „przeży-

wać we wspólnocie doświadczenie młodego Kościoła”. Spotkanie rozpocznie się o godz. 12.00 modlitwą „Anioł Pański” oraz prezentacją grup. Następnie przewidziane są: konferencja pt. „Kościół, moja wspólnota”, adoracja Najświętszego Sakramentu, Eucharystia (o godz. 14.00) oraz agapa.

40 lat kapłaństwa

MSZĘ ŚW. JUBILEUSZOWĄ we wrocławskiej parafii pw. św. Bonifacego sprawować będą 13 czerwca o godz. 18.30 księża, którzy 40 lat temu przyjęli święcenia kapłańskie. Uroczystość odbędzie się w dzień poświęcony Matce Bożej Fatimskiej, która w tej parafii cieszy się szczególną czcią. Wśród jubilatów znajduje się proboszcz, ks. prałat

Wojciech Tokarz, znany historyk ks. prof. Józef Mandziuk oraz były rektor Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech, ks. Franciszek Mrowiec. Po uroczystości we Wrocławiu księża udadzą się na rekolekcje kapłańskie do Trzebnicy. Zakończy je Msza św., której 15 czerwca o godz. 12.00 przewodniczyć będzie kard. Henryk Gulbinowicz.

Sprostowanie

W „Gościu” wrocławskim na 29 maja opublikowaliśmy motta wybrane na duszpasterską drogę przez księży wyświęconych w katedrze 21 maja. Do jednego z nich zakradł się błąd. Cytat, który na swoją kapłańską i misyjną służbę wybrał ks. Aleksander Bober, brzmi: „*Słuchajcie rad i natchnień Ducha Świętego, które nieustannie wzbudza w sercach Waszych*” (św. Aniela Merici). Za pomyłkę przepraszamy o. Aleksandra, misjonarza klaretyna, i naszych Czytelników.

Pierwsza wizyta

ABP MARIAN GOŁĘBIEWSKI odwiedził 2 czerwca parafię pw. NSPJ w Pakosławsku. Celebrację odpustowej Eucharystii połączył z wizytacją kanoniczną i udzieleniem sakramentu bierzmowania. Parafia w Pakosławsku została erygowana w 1972 r. W jej skład wchodzi 9 miejscowości, liczy około 1200 wiernych, od 1993 r. jej proboszczem jest ks. Janusz Gajewski. Oprócz kościoła parafialnego, opiekuje się on także, znajdującą się w leżącym na terenie parafii Dziadkowie, filialną kaplicą pw. MB Częstochowskiej.

Czekając na Teresę

PRZED ROZPOCZĘCIEM PEREGRYNACJI relikwii św. Teresy od Dzieciątka Jezus w naszej archidiecezji, w para-

Marysia i Julia przygotowują się do inscenizacji o św. Teresie

fii pw. św. Anny we Wrocławiu Widawie podjęto wiele inicjatyw ułatwiających przygotowanie się do tego wydarzenia. Od 19 czerwca przy kościele parafialnym (ul. Zduńska) będzie można oglądać wystawę poświęconą św. Teresie. Następnego dnia, po wieczornej Mszy św. o godz. 18.00, w pobliskim Domu Pomocy Społecznej odbędzie się premiera sztuki pt. „Mała droga św. Teresy”. 21 czerwca rozpocznie się triduum ze specjalnymi naukami przybliżającymi postać Świętej.

Leśnicy świętują

NADLEŚNICTWO Góra Śląska obchodzi w tym roku 60-lecie istnienia. Z tej okazji 15 czerwca, o godz. 11.00, bp Edward Janiak, krajowy duszpasterz leśników, odpra-

wi Mszę św. w intencji tego środowiska i poświęci sztandar. Nadleśnictwo w Górze Śląskiej należy do Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu.

Podwieczorek z Metropolitą

RADIO RODZINA zaprasza na kolejny „Podwieczorek Katedralny”, który odbędzie się w Domu Jana Pawła II 12 czerwca o godz. 19.00. Tym razem wrocławianie spotkają się z abp. Marianem Gołębiewskim. Rozmowę z dostojnym Gościem przeprowadzi Janusz Telejko, a w części muzycznej wystą-

pią znani artyści scen wrocławskich. Niedzielne spotkanie będzie transmitowane przez RR na falach 92 FM. Przypominamy, że zapowiedzi najnowsze „Gościa Niedzielnego” będzie można posłuchać w sobotę o godz. 20.30 i w niedzielę o godz. 9.40.

Fatimskie spotkanie

NA CZERWCOWE nabożeństwo fatimskie zaprasza o. Stanisław Paszewski OFM, proboszcz parafii pw. św. Alberta Wielkiego na wrocławskim osiedlu Sołtysowice (na zdjęciu tamtejsza młodzież niosąca figurę MB Fatimskiej podczas tegorocznej uroczystości Bożego Ciała). W zastępstwie ks. Mariana Kowalskiego z kurii wrocławskiej, który od dwóch lat przewodniczy tym modlitwom, tym razem z wiernymi spotka się ks. Roman Maryński, również pracownik kurii. Nabożeństwo odbędzie się 13 czerwca o godz. 20.00. Następne spotkanie – 13 września.

MARCIN BRACKI

Ogólnopolskie spotkanie sybiraków

Pielgrzymka do Lichenia

16 czerwca o godz. 12.00 abp Marian Gołębiowski odprawi w Licheniu uroczystą Mszę św. w intencji sybiraków.

15 i 16 czerwca odbędzie się piąta ogólnopolska pielgrzymka, w tym roku zorganizowana przez Oddział Wrocławski Związku Sybiraków. Do Lichenia pojedą też uczniowie Gimnazjum nr 2 w Jelczu-Laskowicach, którzy pod kierunkiem pedagoga Iwony Płaczek przygotowali program artystyczny prezentowany przez 80-osobowy zespół. Przed laty dyrektor tej szkoły Andrzej Pasternak zaprosił kombatanów i sybiraków do uczestnictwa w lekcjach historii. Ta współpraca trwa do dzisiaj.

Dolnośląscy i opolscy sybiracy, w podzięce Matce Bożej, wzniesli w sanktuarium w Licheniu Monument Pamięci i Dziękczynienia. Poświęcony w październiku 2001 roku pomnik postawiono z myślą o rodakach, którzy nie przetrwali zesłańczej katorgi i o tych, którzy cudem powrócili do Ojczyzny. Od czterech lat środa i czwartek po 15 czerwca są dniami wspólnej modlitwy sybiraków z całej Polski i młodzieży, która poznaje prawdę o martyrologii naszego narodu i przekazuje ją następnym pokoleniom. W czerwcu mijają kolejne rocznice III i IV deportacji Polaków, przeprowadzonych 29 czerwca 1940 i 21 czerwca 1941 roku. ■

Rola wrocławskiego Kościoła

Sesja na politechnice

O roli Kościoła i Ewangelii w procesie budowania jedności na Ziemiach Zachodnich mówił w referacie ks. prof. Jan Krucina.

Podczas drugiej już sesji naukowej, zorganizowanej przez Studium Nauk Humanistycznych Politechniki Wrocławskiej 31 maja, prelegenci zastanawiali się nad „Integracją społeczno-narodową Ziemi Zachodnich – w 60. rocznicę polskiej administracji na Śląsku”.

„Chrześcijaństwo przykazaniem miłości mogło pomóc w przezwyciężeniu wzajemnych różnic wielokulturowej ludno-

ści Dolnego Śląska” – mówił ks. prof. J. Krucina w swoim wykładzie. Uzupełnił w ten sposób wypowiedź przedmówcy, prof. Wojciecha Wrzeńskiego z Uniwersytetu Wrocławskiego, który nakreślił tło historyczne i kulturowe dla sytuacji Wrocławia w 1945 roku.

Spotkanie w Sali Senatu PWr było jednym z punktów przygotowań do jubileuszu 60-lecia powrotu Ziemi Zachodnich w granice Polski. Centralne obchody tej rocznicy odbędą się we Wrocławiu na przełomie września i października br.

RADEK MICHAŁSKI

■ N E K R O L O G ■

Ks. prob. kanonikowi Janowi i ks. prob. Kazimierzowi oraz braciom Stanisławowi i Stefanowi z rodziną wyrazy najserdeczniejszego współczucia z powodu śmierci matki

ŚP. WIKTORII FOLKERT

składają

rodziny Szymurów, Michalskich i Piszczków

WIECZNE Z TOBĄ PRZEBYWANIE RACZ JEJ DAĆ, PANIE.

Szansa na beatyfikację ks. Jana Schneidera

Już się wstawia

Abp M. Gołębiowski wśród członków nowo zaprzysiężonego trybunału

Rozpoczęło się diecezjalne dochodzenie w sprawie uzdrowienia za wstawiennictwem sługi Bożego ks. Jana Schneidera.

30 maja abp Marian Gołębiowski zaprzysiężył trybunał dla zbadania tej sprawy. Wydarzenie to poprzedziła uroczysta Msza św. odprawiona w kaplicy wrocławskiego domu prowincjalnego Zgromadzenia Sióstr Maryi Niepokalanej. Przewodniczył jej rektor MWSD ks. Marian Biskup, a homilię wygłosił Metropolita wrocławski.

Zadaniem trybunału, na którego czele stanął ks. Stefan Ryłko z archidiecezji krakowskiej, będzie zbadanie nadzwyczajnego uzdrowienia, jakiego w opinii dwóch niezależnych komisji lekarskich miał doznać Henryk Kuczyński. 9 maja 2001 roku pracując na budowie kościoła pw. św. Wojciecha w Legnicy, spadł

on z wysokości 5 m, doznając rozległych urazów wewnętrznych (m.in. pęknięcia śledziony i przepony) i tracąc przy tym przytomność. Siostry marianki, gdy dowiedziały się o zajściu, rozpoczęły nowennę do sługi Bożego ks. Jana Schneidera w intencji wyzdrowienia poszkodowanego. Mimo iż lekarze określali stan H. Kuczyńskiego jako zagrażający życiu, już dziewięć dni później (dokładnie w dniu zakończenia nowenny), przytomnego pacjenta można było przenieść z oddziału intensywnej terapii na ortopedię.

Prace sądu, jeśli nic nie stanie na przeszkodzie, potrwać około roku. Postulatorką trybunału jest s. dr Elżbieta Cińcio SMI. Tę samą funkcję pełniła przy zakończonym pozytywnie w ubiegłym roku procesie beatyfikacyjnym ks. Jana Schneidera na szczeblu diecezjalnym, obecnie jest też postulatorką tego procesu w Rzymie.

RADEK MICHAŁSKI

Kard. Joseph Ratzinger

Czwarty papież

Wystawę 30 zdjęć dokumentujących nadanie kard. Josephowi Ratzingerowi doktoratu honoris causa przez Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu, w roku 2000, można oglądać w Muzeum Archidiecezjalnym. Autorem fotografii jest Krzysztof Mazur z Politechniki Wrocławskiej.

Jak powiedział nam ks. prof. Józef Pater, rektor PWT

i dyrektor muzeum, jest to czwarta udokumentowana wizyta hierarchy, przyszłego papieża, we Wrocławiu, w ponad 1000-letniej historii miasta. W połowie XV w. gościł tu późniejszy papież Pius II, a w okresie międzywojennym – kard. Eugenio Pacelli (Pius XII). Oczywiście był też kard. Karol Wojtyła.

TB

W Roku Eucharystii Wrocław obchodzi ósmą rocznicę 46. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego

Zgromadził

Jan Paweł II z kard. H. Gulbinowiczem przed modlitwą ekumeniczną

Na 46. MKE przyjechali chrześcijanie różnych kultur

Óltarz przygotowany na Statio Orbis

ZDJĘCIA Z ARCHIWUM WROCŁAWSKIEGO GŃ

O wydarzeniach sprzed ośmiu lat z bpem Edwardem Janiakiem, przewodniczącym sekretariatu 46. MKE, rozmawia Janusz Telejko.

JANUSZ TELEJKO: Czym dla Kościoła katolickiego jest kongres eucharystyczny?

Bp EDWARD JANIAK: – Każdy kongres eucharystyczny, od początku tej inicjatywy pastoralnej, ma na celu pogłębienie wiary w prawdziwą i rzeczywistą obecność Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie i uczenie się konsekwencji życiowych, wynikających dla człowieka z obecności Pana Boga. Tak też i my byliśmy świadkami oraz przeżywaliśmy Kongres Eucharystyczny na naszej ziemi dolnośląskiej.

Dlaczego akurat Wrocław został wybrany na miejsce 46. MKE?

– Według informacji, jakie posiadamy, Międzynarodowy Komitet Kongresów Eucharystycznych, przy akceptacji Stolicy Apostolskiej, już wcześniej zaproponował Polskę na gospodarza MKE – gdy przygotowywano 34. jego edycję. Wtedy jednak miał się on odbyć w Poznaniu. Podjęto już nawet pewne prace przygotowawcze, ale na prośbę Episkopatu Węgier, motywowaną przypadającym wówczas jubileuszem 900-lecia śmierci św. Stefana, zdecydowano, że ten kongres odbędzie się w Budapeszcie. Natomiast jeśli chodzi o Wrocław, to ze słów Ojca Świę-

tego Jana Pawła II wynikało, że kongres ma się odbyć w historycznym mieście, w samym sercu Europy, która dla dobra całej ludzkości musi odnaleźć i zachować swoje chrześcijańskie korzenie. W tym stwierdzeniu zawiera się najgłębsza motywacja takiego wyboru. W mieście, którego bramy są otwarte ku Wschodowi, które ma charakter ekumeniczny, kongres musiał zadać sobie pytanie, w jaki sposób chrześcijanie powinni wyzwolić się od tego wszystkiego, co nie pozwala im zgromadzić się razem wokół Eucharystii. Tego wówczas oczekiwał od nas wszystkich Ojciec Święty.

„Eucharystia i Wolność” – to był wiodący temat i hasło kongresu. Proszę przypomnieć nam jego interpretację.

– Temat został zaproponowany przez komitet teologów, który zawiązał się zaraz, gdy dotar-

Kongresowa uroczystość bierzmowania w Hali Ludowej

ła do nas decyzja o organizacji 46. MKE we Wrocławiu. Z inicjatywy kard. Henryka Gulbinowicza to hasło zostało sprecyzowane, podane w projekcie wśród trzech innych i zaakceptowane wyraźnie przez Ojca Świętego. Chodziło przede wszystkim o rozwój kultu eucharystycznego wśród wiernych. Ale ważne było także osadzenie go w rzeczywistości, tej konkretnej, naszej, europejskiej. Dlatego zawołanie „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus” stało się mottem zasadniczym wszystkich konferencji i wiodących tematów Kongresu Eucharystycznego.

W jaki sposób Kościół wrocławski przygotowywał się do tego wielkiego religijnego wydarzenia?

– Już we wrześniu 1996 roku zainicjowano dziewięciomiesięczną nowennę przedkongresową. W listach pasterskich przy-

narodowego Kongresu Eucharystycznego (25 maja – I czerwca 1997)

nas Chrystus

Czy z perspektywy tych ośmiu lat Ksiądz Biskup może powiedzieć, jakie owoce przyniósł kongres?

– Trudno ująć jego efekty we wszystkich aspektach i uporządkować je. Będąc w Sekretariacie Kongresu, w zespole, który bezpośrednio przygotowywał to wydarzenie, widziałem, jak bardzo zintegrowało ono społeczeństwo wrocławskie. Wszystkie sektory, zarówno miasta, jak i województwa. Wszystkim nam zależało bowiem, żeby wobec świata Wrocław wypadł jak najlepiej. Poza aspektem religijnym ta mobilizacja szła tak daleko, że nie odczuwało się podziałów – nawet różnice religijne nie przeszkadzały. Spotykaliśmy się w komitetach organizacyjnych, mając świadomość, że na kongres przybędą przedstawiciele z ponad osiemdziesięciu krajów świata. Wydaje mi się, że większość mieszkańców Wrocławia robiła wszystko, żeby image naszego miasta wypadł jak najlepiej. Kongres Eucharystyczny stał się czasem zasiewu duchowego, a jego plony zbieramy nadal. Dzieje się tak dlatego, że nie oczekujemy biernie efektów. Ofiarowany nam wówczas dar modlitwy oraz podstawowe przesłanie kongresu, jakim była katecheza o wolności, rozważana w perspektywie misterium Eucharystii, miały przeniknąć do sposobu myślenia i działania ludzi tworzących społeczeństwo i budujących wolność. A to nie jest jedno spotkanie, lecz budzenie świadomości. Złe by było, gdyby kongres został sprowadzony tylko do uroczystego wydarzenia, które przeminęło. To przesłanie powinno być przeniesione do kręgów osób głęboko wierzących, do wszystkich ludzi dobrej woli.

gotowywanych z tej okazji Metropolita wrocławski zwracał uwagę na wpływ, jaki powinien wywrzeć kongres. Podkreślano to w specjalnej instrukcji kurialnej i pomocach duszpasterskich. Prowadzono także bezpośrednio, duszpasterskie przygotowanie religijno-moralne, kształtujące postawy wiernych przed kongresem. Najważniejszym celem było poszanowanie Eucharystii, sakralnego charakteru niedzieli, częstego przyjmowania Komunii Świętej, a także rozwój kultu eucharystycznego poza Mszą św. w adoracjach Najświętszego Sakramentu. Z tego okresu do dzisiaj pozostały wieczyste adoracje. Temu celowi miały służyć liczne katechezy, podczas nauki religii w szkole, w ramach przygotowań do sakramentów, w spotkaniach grup modlitewnych i zespołów parafialnych. Tę ideę realizowały też pielgrzymki. Wszystkie te działania były bezpośrednim przygotowaniem do kongresu.

Procesja eucharystyczna w Boże Ciało

Natomiast wymiernym, widocznym efektem są liczne świątynie, w których odbywają się adoracje Najświętszego Sakramentu i gdzie następuje pogłębienie wiary, rozwija się kult eucharystyczny. Dostrzegamy to, obserwujemy, bo stanowi to pewną ciągłość w Kościele. Ale jednocześnie wymaga stałej czujności i świeżości spojrzenia. Działanie kongresu poprzez odkrywanie i uczenie się tajemnic wiary, kształtowanie naszego stosunku do Eucharystii trwa nadal. Nie mam wątpliwości, że nam, ludziom wiary, to wydarzenie przyniosło wiele owoców duchowego, indywidualnego przeżywania.

Czy spotkanie, które przeżywalismy osiem lat temu we Wrocławiu, pod jakimś względem wzbogaciło tradycję Międzynarodowych Kongresów Eucharystycznych?

– Z pewnością tak. Opublikowaliśmy wszystkie wykłady, wystąpienia znakomitych gości. Powstały pozycje książkowe, a nawet doktoraty. Wielkim, nieocenionym bogactwem jest dziedzictwo kulturowe, różnorodność krajów, które Polacy mieli okazję poznać –

różne rasy, języki, kolory skóry i tradycje. Z rozmów z osobami, które uczestniczyły w kongresie, pamiętam relację kardynała z Australii, który był pod urokiem tak zwanej religijności masowej. Mówił, że to, co u nas zobaczył, nie było tylko przygotowaniem do kongresu, ale budowaniem głębokiej wiary. Czasem nam się wydaje, że katecheza nie przynosi bezpośredniego efektu, bo przecież inaczej przeżywa wiarę dziecko, a inaczej człowiek dorosły. Dla nas wszystkie te tradycje od Pierwszej Komunii Świętej, poprzez uroczyste bierzmowanie, dojrzewanie w wierze, a później doświadczanie bliższego obcowania z ołtarzem i pełniejszego przeżywania Eucharystii, są czymś oczywistym. Natomiast dla ludzi, którzy stoją trochę z boku ołtarza albo mają słabą wiarę, są to doznania niezwykle i bardzo budujące. Wiele takich osób głęboko przeżywało ten czas. Wspominają zwłaszcza procesję eucharystyczną w uroczystości Bożego Ciała, która ciągnęła się od mostu Zwierzynieckiego aż do katedry, a uczestniczyło w niej ponad pięćdziesiąt tysięcy ludzi. To wszystko jest głęboko wpisane w pamięć ludzi, którzy brali udział w tych wydarzeniach. Dlatego dla nas, bezpośrednio uczestniczących w przygotowaniu kongresu, jest on czymś ciągle świeżym.

Jego zwieńczeniem stało się Statio Orbis i obecność Ojca Świętego. Doświadczenie jedności Kościoła pod przewodnictwem Pierwszego Pasterza było mocnym przeżyciem wiary.

Serdecznie dziękuję za te wspomnienia i rozmowę. ■

Liturgiczna służba

Promocja

Promocja ministrantów Słowa Bożego oraz ceremoniarzy Liturgicznej Służby Ołtarza odbyła się w kościele pw. Świętego Krzyża we Wrocławiu w sobotę 28 maja.

Kandydatów, prawie 200, promował abp Marian Gołębiowski, a koncelebrowanej Mszy św. przewodniczył ks. Marian Biskup, rektor Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego. Uroczystość promocji poprzedziło roczne przygotowanie z wy-

KACPER RADZKI

kładami, zajęciami praktycznymi oraz formacyjnymi. Przewadzili je przełożeni oraz alumni MWSD pod kierunkiem ks. Mirosława Dziegińskiego, moderatora diecezjalnego LSO.

Metropolita wyraził radość z tak licznych powołań do służby liturgicznej oraz nadzieję na to, że wielu spośród tego grona w przyszłości wstąpi do seminarium. Pogląd ten podzielił główny celebrans, potwierdzając, że około 70 proc. alumnow rekrutuje się spośród ministrantów.

Na zakończenie Eucharystii nowo promowani lektorzy i ceremoniarze w dowód wdzięczności Chrystusowi złożyli uroczyste zobowiązanie wstrzeźliwości od alkoholu i środków odurzających do momentu ukończenia przez nich szkoły średniej.

KACPER RADZKI

W sanktuarium w Sulistrowiczkach, 22 maja, już piąty raz odbył się zjazd małżeństw, które tutaj zostały pobłogosławione.

„To miejsce zawsze było dla nas wyjątkowe – powiedział nam wrocławski aktor Robert Goner, który przyjechał na uroczystość z żoną Karoliną, rocznym synkiem Teodorem i teściem Stanisławem Wolskim. – A kiedy szukając kościoła na ceremonię ślubną poznaliśmy księdza Ryszarda, kapłana o wielkim sercu, wiedzieliśmy, że właśnie tutaj chcemy się pobrać. Przyciąga nas do Sulistrowiczek nie tylko wspaniała tradycja rodzinnych spotkań par, które tu zaczęły wspólne życie. Odwiedzamy to miejsce, kiedy tylko mamy okazję, by wypocząć, pospacerować”. „Nie sposób nie zachwycić się kościółkiem u podnóża Ślęzy i krajobrazem wokół niego” – dodał S. Wolski.

Sylwia Szwiec z Tyńca nad Ślężą jest już trzeci raz na spotkaniu małżeństw. Zawsze chętnie tu przyjeżdża, wspominając niezapomnianą ceremonię zaślubin i życzliwość, ja-

JOLANTA SASIADEK

kiej z mężem doświadczyli w tym miejscu. „Ludzie mówią, że małżeństwa zawarte w tym kościele są szczęśliwe” – dodaje Zbigniew Sznajder ze Świdnicy, który z żoną Marią obchodził w Sulistrowiczkach 45-lecie ślubu. Od tej pory oni też uczestniczą w zjazdach.

Miłą, rodzinną biesiadę i poczęstunek poprzedziła uroczysta Msza św., odprawiona przez bpa Józefa Pazdura. W homilii powiedział on: „Miłość potrzebuje obecności, dlatego Bóg w Trójcy Jedyny został z nami w Eucharystii, objawiając głębię swojej »rodzinności«. Po Mszy św. Biskup po-

błogosławił wszystkim parom i ich dzieciom (na zdjęciu), a szczególnie małżonkom oczekującym potomstwa. Obdarował ich także pamiątkowymi obrazkami i krzyżkami. Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Rady w Sulistrowiczkach należy do parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Sulistrowicach, kierowanej przez ks. Ryszarda Staszaka. Witając uczestników uroczystości, Proboszcz przypomniał historię tego miejsca oraz podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do jego powstania i wciąż je wspierają.

JOLANTA SASIADEK

Archidiecezjalny Ośrodek Adopcyjny zaprosił na spotkanie

Rodzinnie w Bardzie

XI spotkanie rodzin adopcyjnych odbyło się w Bardzie Śląskim 28 i 29 maja.

Impreza zorganizowana przez Archidiecezjalny Ośrodek Adopcyjny rozpoczęła się Mszą św., którą w kościele pw. Nawiedzenia NMP sprawowali bp Józef Pazdur i ks. Stanisław Paszkowski – dyrektor ośrodka. „Dobrze zrobiliście, że przyszliście do Matki Bożej” – mówił Biskup do uczestników spotkania – rodzin, które podjęły decyzję o adopcji dziecka. Podkre-

ślił również, że Maryja na kartach Ewangelii daje się poznać jako osoba pełna dobroci, i że od Niej powinniśmy się uczyć człowieczeństwa.

Dalsza część spotkania miała miejsce w bardzkim klasztorze sióstr urszulanek. Zakonnice ugościły i zapewniły nocleg około dwustu osobom – rodzinom adopcyjnym i ich przyjaciółom oraz pracownikom ośrodka adopcyjnego. W spotkaniu wzięli również udział goście z Niemiec: Anna Verwenter i Reinhard Mellnig z Dortmundzko-Wrocławskiej Funda-

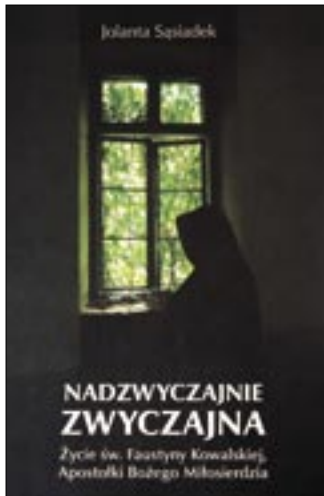
cji Partnerstwa im. św. Jadwigi Śląskiej, którzy od lat wspomagają działalność ośrodka.

Archidiecezjalny Ośrodek Adopcyjny istnieje od 1993 r. Dzięki jego działalności udało się, jak dotąd, przeprowadzić około 450 adopcji. Spotkania, organizowane od 1995 r., mają na celu tworzenie wspólnoty i wymianę doświadczeń między rodzinami adopcyjnymi oraz pogłębianie wiedzy pedagogicznej rodziców. Wspólne wyjazdy są również okazją do wypoczynku i miłego spędzenia czasu.

KUBA ŁUKOWSKI

Z księgarskiej półki

Zwyczajność

Komu powiodło się w życiu i kodkrył przepis na szczęście? Kogo warto stawiać za wzór do naśladowania? Jakże ciężko mówi się dziś o tych, którzy wspięli się na wyżyny człowieczeństwa. Jeszcze trudniejsze jest ich naśladowanie. Magnetyzm tego, co przyjemne i małe, często zdaje się być ponad – jak sądzimy – nasze siły.

Czy faktycznie potrzebujemy nadludzkiej energii, by sięgnąć po świętość? Jolanta Sasiadek, nasza redakcyjna koleżanka, w swej kolejnej książce o św. Faustynie Kowalskiej pokazuje, że świętość jest w zasięgu każdego z nas. Śledząc losy „Heleny z Głogowca”, widać, że potrzebujemy tylko jednego – silnej woli.

Autorka zastosowała ciekawą konstrukcję. Czytelnik pozna je Świętą wraz z dwiema młodymi bohaterkami książki – Ewelina i Kasią. Przemyślenia tych współczesnych dziewcząt są dodatkowym walorem dzieła. J. Sasiadek zadała sobie wiele trudu, by zweryfikować wiele – jak się okazało błędnych – danych biograficznych, powielanych w publikacjach o św. Faustynie. Dzięki temu czytelnik dostaje do ręki bardzo rzetelną biografię Świętej, wydaną w setną rocznicę jej urodzin.

KSIĘGARZ

Jolanta Sasiadek, „Nadzwyczajnie zwyczajna. Życie św. Faustyny Kowalskiej, Apostolki Bożego Miłosierdzia”, Edycja Świętego Pawła 2005.

Z prasy parafialnej

Młodzi

Sięgając po pismo redagowane przez wiernych obu salwatoriańskich parafii w Obornikach Śląskich, łatwo można zauważyć, że w jego tworzenie aktywnie włącza się młodzież. W najnowszym numerze Karolina Janikowska opisała wycieczkę scholi parafialnej Cardiofonia do Kazimierza Dolnego. Intryguje też fotoreportaż „I Parafialny Rajd Ekstremalny – Dolina Baryczy 1–3.05.2005”, czyli jak bez kasy, auta i „dopingu” przeżyć niezapomniany „długi weekend”. Swoimi wierszami okraśliła numer Wiktorja Wyrzykowska i Małgorzata Kopyra. A oto fragment pierwszego z nich: „Kwiaty piszą Ci pachnące wiersze (...). Drzewa wychwalają Twój majestat. Gwiazdy tańcem opiewają szczęście. Ogień parzy Twoją miłością. Stworzyłeś świat jednym uśmiechem”.

„Nasza Parafia”, nr 5 (117), 15.05.2005.

„Wieczory Tumskie”

Po 60 latach

Gościem „Wieczorów Tumskich” 29 maja był ks. prof. Antoni Kiełbasa SDS.

Opowiadał o sytuacji Kościoła wrocławskiego na ziemiach odzyskanych i o roli historii w kształtowaniu postaw społecznych. „Młodym ludziom trzeba przypominać – mówił – o zasługach Polski dla Europy”. Przytoczył m.in. datę odsieczy wiedeńskiej i Cudu nad Wisłą.

Po wykładzie dla zebranych w auli PWT Antoni Bogucki śpiewał utwory polskich kompozytorów. Akompaniowali mu na skrzypcach Natalia Majewska, a na fortepianie Cecylia Tokarek i Wiktor Szymajda.

RAD

Zainaugurowano odbudowę spalonego instrumentu

Organy w bazylice

Msza św. i cyklem pięciu koncertów rozpoczęto dzieło odbudowy organów w kościele pw. św. Elżbiety we Wrocławiu.

Eucharystię w tej intencji odprawili w bazylice księża Piotr Dębski, muzykolog z Legnicy, i Janusz Gorczyca, dyrektor wrocławskiego oddziału GN. W homilii ks. P. Dębski mówił o pomnikach wiary, wśród których szczególne znaczenie mają kościelne instrumenty. Dzięki nim muzyka włączona do liturgii wyrażała człowieka i jego religijne przeżycia. Św. Augustyn wyznał kiedyś, że Bóg prawdę wlewał w jego uszy przez muzykę. Po Mszy św., której piękną oprawę przygotowały Chór Kameralny Politechniki Wrocławskiej „Consonanza” i Studencki Zespół Chorałowy pod kierunkiem Marty Kierskiej-Witczak, odbyła się procesja z Litanią do Matki Bożej z błogosławieństwem Przenajświętszym Sakramentem.

W prelekcji poprzedzającej pierwszy koncert ks. Piotr Dębski przybliżył historię organów kościoła pw. św. Elżbiety Węgierskiej. Informacje na ten temat sięgają 1460 r. Od tego czasu świątynia dysponowała znakomitymi instrumentami. Ich twórcami byli wybitni organmistrzowie swoich czasów, tacy jak Stephan Kaschendorf, Wilhelm Haupt, Niklas Katzner, Christian Krell czy Adam Horatio Casparini. W roku 1752 budowę nowych organów rozpoczął Michael Engler. Po śmierci znakomitego twórcy w 1760 r. dzieło dokończyli jego syn Benjamin i zięć Carl Gottlieb Ziegler. Poświę-

cenie instrumentu odbyło się 23 i 24 września 1761.

„Organy w kościele pw. św. Elżbiety do 9 czerwca 1976 roku, kiedy całkowicie zniszczył je pożar, cieszyły się zasłużoną sławą świętego instrumentu koncertowego – powiedział nam Bogdan Tabisz, prezes Zarządu Fundacji Opus Organi, powołanej do życia w roku 2004 w celu odbudowy organów M. Englera. – Po wojnie były one wielokrotnie wykorzystywane podczas licznych koncertów i festiwalu muzycznych. Zniszczenie tego instrumentu do dzisiaj odbierane jest jako wielka strata dla życia muzycznego miasta”.

Grupę inicjatorów tego ważnego przedsięwzięcia wsparli znakomici muzycy, którzy weszli w skład Fundacji, a także ci, którzy zgodzili się wystąpić w majowych koncertach. Odbyły się one w kościołach garnizonowym i uniwersyteckim oraz w auli Instytutu Muzyki Sakralnej przy ul. Wejherowskiej. Zagrali i zaśpiewali podczas nich artyści polscy i niemieccy. Występem towarzyszyło rozprowadzanie cegiełek. By przywrócić odbudowanemu po pożarze kościołowi „muzyczny blask”, potrzeba jeszcze wielu środków, a przede wszystkim wielu gorących i życzliwych serc, kochających Boga i muzykę.

Patronem medialnym przedsięwzięcia są m.in. Radio Rodzina i wrocławska redakcja GN.

JOLANTA SASIADEK

A oto numer konta na odbudowę organów bazyliki: Bank Handlowy SA w Warszawie, nr 86 1030 0019 01098530 0006 0752

Śpiewali kantorzy dekanatu Büdingen w Niemczech

PANORAMA PARAFII

Wspólnota pw. Wniebowzięcia NMP w Henrykowie

Tutaj był nowy Papież!

Kiedy w 2000 roku do Henrykowa przyjechał kard. Joseph Ratzinger, nikt nie przypuszczał, że za pięć lat właśnie on zostanie następcą Jana Pawła II...

W latach dwudziestych XIII w. książę Henryk Brodaty sprowadził do Henrykowa cystersów. Książę wraz z małżonką, późniejszą świętą, Jadwigą Śląską, jest fundatorem opactwa.

Obecny wygląd kościoła kształtował się przez wieki. Pierwsza świątynia, romańska, pochodziła z pierwszej połowy XIII w. Główny kościół, trójnawowy, w stylu gotyckim, datowany jest na koniec XIII i początek XIV w. Trzeci – pw. Świętego Krzyża – z przełomu XV i XVI w. W wieku XVIII dobudowano w stylu włoskiego baroku kaplice Loretańską, Świętej Trójcy, św. Marii Magdaleny i św. Józefa. W świątyni znajdują się między innymi obrazy Michała Willmanna oraz unikatowe stalle zakonne. Monstrancja barokowa, tzw. Drzewo Jessego, to dzieło wrocławskich złotników z 1671 r. Szczególnym kultem cieszy się Figura Matki Języka Polskiego. Stąd też pochodzi Księga Henrykowska, w której w 1270 r. zapisano pierwsze zdanie w języku polskim. Kościół parafialny w Henrykowie to prawdziwa perełka Dolnego Śląska, wpisana w rejestr zabytków UNESCO.

Życie codzienne

Parafia liczy obecnie ok. 3100 wiernych. Posługę duszpasterską sprawuje tu pięciu cystersów. Kościoły filialne znajdują się w Starym Henrykowie i w Wadachowicach, a kaplice w Muszkowicach i w Skalicach. Terytorialnie wspólnota obejmuje zasięgiem 13 wiosek; posiada trzy cmentarze. Przy parafii działają ministranci, grupa młodzieżowa, rada parafialna, grupa modlitewna kobiet i 10 róż różańcowych.

Potrzeby parafii są ogromne. Wynikają one z faktu opieki nad szczególnym obiektem. Kościół i inne zabudowania w Henrykowie i podległych wioskach wymagają remontu, jednak bardzo trudno jest pozyskać jakiegokolwiek środki finansowe. Renowacja jednego dużego obrazu kosztuje w granicach 70–80 tys. zł, dlatego w ciągu roku odnawia się tylko jedno malowidło.

Kalendarium świąt

W parafii obchodzi się pięć odpustów: w Henrykowie (Wniebowzięcie NMP) – 15 sierpnia, w Starym Henrykowie (św. Marcina) – 11 listopada, w Wadachowicach i Skalicach (św. Wawrzyńca) – 10 sierpnia i w Muszkowicach (św. Anny) – 26 lipca. 16 grudnia 2001 r. wspólnota otrzymała od kard. Henryka Gulbinowicza kopię obrazu Matki Bożej Zwycięskiej, nazywanej też Madonną So-

ARCHIWUM PARAFII

bieskiego. Odtąd, zgodnie z życzeniem ofiarodawcy, każdego roku na początku czerwca odbywa się zawierzenie Matce Bożej dzieci pierwszokomunijnych i rocznicowych z terenu dekanatu ziemickiego. To wielka uroczystość, w której biorą udział znamienici goście.

W pamięci parafian na zawsze zachowa się wydarzenie z 2000 r. Na uroczystość nałożenia tunik klerikom I roku seminarium duchownego (*annus propedeuticus*) rezydującym w Henrykowie przybył kard. Joseph Ratzinger, prefekt Kongregacji Doktryny Wiary. Wszystkich ujął skromnością i skupieniem. Kardynała natomiast urzekło piękno pobliskiego parku. Od czasu, gdy znamienity gość został Benedyktem XVI, mieszkańcy Henrykowa z dumą podkreślają, że w przeszłości gościli u siebie nowego Papieża.

BARBARA RAK

OJCIEC PIOTR MAREK OLEARCZYK OCIST

Wicedziekan dekanatu ziemickiego. Świecenia kapłańskie przyjął 16 lipca 1987 r. Urząd proboszcza parafii w Henrykowie pełni od roku 1999.

Wnętrze henrykowskiej świątyni

ZDANIEM PROBOSZCZA

Z perspektywy czasu mogę powiedzieć, że z tutejszymi ludźmi łączy nas, zakonników, niezwykła więź. Być może wynika to z wielowiekowej obecności cystersów na tym terenie. Ludzie chętnie z nami rozmawiają: opowiadają o swoich bólach, dzielą się radościami i sukcesami. To nam bardzo pomaga w pracy duszpasterskiej.

Borykamy się tu z problemami, które dotyczą całą naszą ojczyznę. Przerażający jest niż demograficzny: wiele więcej ludzi umiera niż się rodzi. W ciągu ok. 15 lat liczba dzieci przystępujących do I Komunii św. zmniejszyła się o połowę! Zauważam też duże zubożenie społeczeństwa. Wynika to z narastających wskaźników bezrobocia. Ludziom często brakuje pieniędzy na żywność, na lekarstwa... Ale nawet w obliczu tak wielkich problemów nie tracą wrażliwości. Ich postawa w ostatnich dniach życia Jana Pawła II, w chwili śmierci i w okresie pogrzebu, jest dla mnie największą nagrodą i miernikiem posługi duszpasterskiej. Atmosfera zadumy i rozmodlenia, liczny udział w odprawianych nabożeństwach, korzystanie z sakramentu pokuty i Eucharystii – to dla proboszcza obraz najpiękniejszy.

Zapraszamy do kościoła

- Niedziele i święta: 7.00, 9.00, 12.00; Stary Henryków – 7.30, 12.00; Wadachowice – 10.30; Muszkowice – 10.30; Skalice – 9.00
- Dni powszednie: 7.00, 7.30 (w środy i soboty – 19.00)